

MEKTUP**Şükrü TÜRKMEN**

Lâl olurum karşında söz sükûta dönüşür
Gönlümde demirlisin gel diye yazıyorum
Ay buluta saklanır üzüntümden gün üşür
Demediğim derdimi bil diye yazıyorum

Gittiğin günden beri derdine yanmaktayım
Gece gündüz demeden adını anmaktayım
Hâlin nice diyene gözyaşı sunmaktayım
Geri kalan ne dersin kül diye yazıyorum

Dost değildir bilirim kendime gölgem bile
Ne zaman ki gün doğar başlar o zaman çile
Esir aldın ruhumu yaptın kendine köle
Açtım işte sinemi del diye yazıyorum

İçim titrer her gece tenimde kokun durur
Bir söz var ki insanı temelden yıkar vurur
Bir adım atamadım yolumu kesti gurur
Sebebini sorarsan dil diye yazıyorum

Mevsimler mi değişti baharlarım kış oldu
Nasır tuttu duygular yüreğimde taş oldu
Sensiz geçen her anım gözlerimde yaş oldu
Acınacak hâlime gül diye yazıyorum

BİR BULUT KI**Sergül VURAL**

Bir bulut ki yüreği sevgiyle yanardöner
Bir bulut ki gözleri bir parlayıp bir söner

Bir bulut ki sinesi buram buram menekşe
Bir bulut ki bakışı sığmaz hayale düşe

O rahmet güvercini bembeyaz kanatlıdır
Göklerin yaylasında hem yaya hem atlıdır

Toprağa düşen tohum nazarıyla çillenir
Adını duysun yeter gonca açıp dillenir

Çizilir damlalara kaderinin yazısı
Gerçekleşir mi bilmem düşlerinin bazısı

Bulut bu umudunu hep içine hapseder
Bahara erişince sevinç ile raks eder

İçinde buğulanmış binlerce hatıra var
Gül bahçesi olur çöl ateş söner su yanar

Yedi rengin içinde gökkuşağını bekler
Gitmez mordan öteye göğe maviler ekler

Ah bilseniz derinde nasıl ince sancıdır
Muhabbetin her demi gönlünün ilacıdır

Bir bulut ki gözyaşı berekete gebedir
Çatlatan kuraklığa gerilmiş engebedir

Sessiz sakın uyurken kendi sığınağında
Uyanır nice canlar nisan sağanağında

Bir bulut ki her dilde anlaşılır lisanı
Bir bulut ki gözyaşı mutlu eder insanı